

Sygn. akt I CSK 772/17

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa M.R.

przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Rady Ministrów i Prezesowi Sądu Rejonowego w Z.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 kwietnia 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w W.

z dnia 2 sierpnia 2017 r., sygn. akt I ACa [...] /16,

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

2) zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 1000,- (jeden tysiąc) złotych z tytułu częściowego zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 2 sierpnia 2017 r. Sąd Apelacyjny w W. oddalił apelację powoda M.R. od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 5 listopada 2015 r., którym oddalone zostało powództwo przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Rady Ministrów i Prezesowi Sądu Rejonowego w Z. o zapłatę 50 000 000 złotych ze względu na bezprawne działania komornika sądowego, urzędników, funkcjonariuszy wymiaru sprawiedliwości i adwokatów, w związku ze sposobem prowadzonego postępowania egzekucyjnego, wszczętego przez powoda oraz kwestii udzielenia mu pomocy społecznej. Powołał się także na fakt zaplanowania jego zabójstwa przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Z. W uzasadnieniu Sąd wskazał na brak spełnienia przesłanek z art. 23 i 24 k.c., a także art. 417 i art. 417¹ k.c. Wniesiona przez powoda apelacja została uznana za bezzasadną.

W skardze kasacyjnej, zatytułowanej „kasacja powoda”, ustanowiony z urzędu pełnomocnik powoda zarzucił Sądowi Apelacyjnemu naruszenie zaskarżonym wyrokiem prawa materialnego, tj. art. 361 § 1 k.c. przez niewłaściwe zastosowanie i art. 417 k.c. oraz art. 77 ust. 1 Konstytucji przez błędną wykładnię. Wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości oraz poprzedzającego go wyroku Sądu Okręgowego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania wraz z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania kasacyjnego.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwany zastępowany przez Prokuratorę Generalną Rzeczypospolitej Polskiej wniósł o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania, ewentualnie o oddalenie skargi oraz zasądzenie od powoda kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie mogła zostać przyjęta do rozpoznania ze względu na brak spełnienia przesłanek określonych w art. 398¹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, nadesłanego w uzupełnieniu skargi kasacyjnej pełnomocnik powoda odwołał się do oczywistej zasadności skargi. Niestety, uzasadnienie wniosku pominęło obszerne i znane orzecznictwo Sądu

Najwyższego oraz poglądy doktryny w kwestii przesłanek wykazania oczywistej zasadności skargi na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Nie jest nią samo niezadowolenie z rozstrzygnięcia sprawy przez Sąd drugiej instancji. Nie jest nią również stwierdzenie pełnomocnika, że „bezduszne traktowanie przez urzędy chorego i żyjącego poniżej granicy ubóstwa powoda, zasługuje na to by nad sprawą pochylił się Sąd Najwyższy o co niniejszym wnoszę, popierając i uzupełniając złożoną w sprawie kasację”. Składając wniosek zostało zapomniane, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową, a skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia prawomocnego orzeczenia sądowego. Wymaga zatem profesjonalnego wywodu wskazanie przyczyn prawnych, które wymagają rozpoznania jeszcze raz sprawy, w sytuacji ustalonego już stanu faktycznego i oceny dowodów. Nic takiego nie ma miejsca we wniosku o przyjęcie skargi, co zostało wykazane w odpowiedzi pozwanego.

Skarga w swojej treści jest na granicy odrzucenia ze względu na prawie całkowity brak dowiedzenia słuszności sformułowanych zarzutów wobec wyroku Sądu Apelacyjnego i to w sytuacji wyczerpującego, starannego uzasadnienia tego wyroku, wykazującego bezzasadność roszczeń powoda, nawet co do części z 5 mln złotych żądanego zadośćuczynienia.

W tym stanie sprawy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. należało orzec jak w postanowieniu, zasądzać od powoda na rzecz pozwanego, na podstawie art. 102 w związku z art. 390 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., częściowy zwrot kosztów postępowania. Koszty udzielonej pomocy prawnej z urzędu, niezależnie od względów merytorycznych nie zostały przyznane pełnomocnikowi powoda z urzędu ze względu na brak wniosku w tej kwestii, wymaganego przez rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

jw

a.ł.